

---

up; biopsy at the initial visit to confirm the diagnosis and more frequent control biopsies during clinical follow up to assess histological changes that may represent dysplasia. As a lesion at risk malignant transformation, OLP also needs to be confirmed by use of genetic markers.

Helicobacter pylori na oralnoj sluznici - topografska distribucija

Mravak-Stipetić M¹, Gall-Trošelj K², Pavelić J.²

¹Zavod za Oralnu Medicinu Stomatološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

²Institut Ruđer Bošković, Zavod za Molekularnu Medicinu, Zagreb, Hrvatska

Svrha rada bila je ispitati topografsku distribuciju bakterije Helicobacter pylori na oralnoj sluznici u upalnim, ulceroznim i keratotičnim lezijama, kandidijazi i sindromu pečenja usta i usporediti s nalazom na zdravoj sluznici.

Primijenili smo nested PCR na citološkim uzorcima uzetim s 9 topografski različitim mesta oralne sluznice i s različitim oralnih lezija.

Od ukupno 426 ispitanika njih 66 (15,49 %) imalo je pozitivan nalaz H. pylori na oralnoj sluznici, bez predilekcije po spolu, ali s većom čestoćom nalaza u starijih ispitanika u usporedbi s mlađima te gotovo jednakom distribucijom na svim ispitanim topografskim stranama oralne sluznice. H. pylori otkriven je u svim ispitanim lezijama i sindromu pečenja usta osim u kandidijazi s većom prevalencijom na sluznici dorzuma jezika i u ulceroznim lezijama, premda bez statistički znatne razlike između lezija i zdrave sluznice ($p = 0,059$).

H. pylori nije patogen za oralnu sluznicu jer kolonizira gotovo s istom čestoćom zdravu i oboljelu oralnu sluznicu. Također ne postoji preferirana mesta na oralnoj sluznici za naseljavanje H. pylori.

Helicobacter pylori on oral mucosa - topographic distribution

Mravak-Stipetić M¹, Gall-Trošelj K², Pavelić J.²

¹Department of Oral Medicine, School of Dental Medicine University of Zagreb, Zagreb, Croatia

²Ruđer Bošković Institute, Division of Molecular Medicine, Zagreb, Croatia

The purpose of this study was to examine the topographic distribution of Helicobacter pylori on oral mucosa in various oral lesions such as inflammation, oral ulceration, keratosis, candidiasis and burning mouth syndrome in comparison with healthy oral mucosa.

We applied nested PCR on cytologic specimens collected from 9 topographic sites of the healthy oral mucosa and from various oral lesions.

Of a total 426 patients 66 (15.49 %) were positive for H. pylori, with no predilection for sex but with higher frequency in older patients, and with almost equal distribution on all examined topographic sites of the oral mucosa. H. pylori was detected in all examined diseases, except in candidiasis, with prevalence on tongue mucosa and in ulcerous lesions although without significant differences between lesions and healthy oral mucosa ($p = 0.059$).

H. pylori is non-pathogenic for oral mucosa since it colonizes almost with the same frequency healthy and diseased oral mucosa. There is no preferential oral site or lesion for colonization of H. pylori.

Utjecaj bruksizma na čeljusne kretnje

Muhvić-Urek M, Uhač I, Kovač Z, Šimunović-Šoškić M, Antonić R, Borčić J.

Medicinski fakultet, Studij stomatologije, Rijeka, Hrvatska

Etiologija temporomandibularnih poremećaja (TMD) još je uvijek nerazrešljena. Mogući utjecaj bruksizma predmet je mnogih rasprava.

Svrha ovog istraživanja bila je odrediti učinak bruksizma na funkciju stomatognatoga sustava.

Ispitivana se skupina sastojala od 46 bruksista u dobi od 24-52 godine ($x = 35,03 \pm 6,92$). Kontrolnu skupinu

tvorilo je 50 nebruksista u dobi od 25-51 ($x = 37,24 \pm 6,37$). Dijagnoza bruksizma postavljena je anamnističkim upitnikom i kliničkim pregledom. Za mjerjenje kretanje čeljusti uporabljena je precizna klizna mjerka. Mjereno je maksimalno otvaranje, desna i lijeva maksimalna laterotruzijska kretanja, te maksimalna protruzijska kretanja.

U skupini bruksista srednja vrijednost maksimalnog otvaranja bila je $48,51 \pm 5,01$ mm, a u skupini nebruksista $49,76 \pm 6,92$ mm. Srednja vrijednost maksimalne desne laterotruzijske kretanje u skupini bruksista iznosila je $10,04 \pm 2,51$ mm, a kontrolna skupina imala je srednju vrijednost $10,31 \pm 2,47$ mm. Maksimalna lijeva laterotruzijska kretanja u bruksista iznosila je $9,74 \pm 2,50$ mm, a vrijednost kontrolne skupine bila je $10,33 \pm 2,30$ mm. Maksimalna protruzijska kretanja kod bruksista iznosila je $9,53 \pm 1,97$ mm, a u kontrolnoj skupini $10,81 \pm 2,29$ mm. Pearson χ^2 test pokazao je statistički znatnu razliku između ispitivanih skupina ($p < 0,05$) jedino u varijabli maksimalne protruzijske kretanje ($t = 2,93$, $p = 0,0004$).

Rezultati ovog istraživanja upućuju na zaključak da bruksizam može imati samo ograničeni utjecaj na pokretnost čeljusti.

The Influence of Bruxism on Mandibular Movement

Muhvić-Urek M, Uhač I, Kovač Z, Šimunović-Šoškić M, Antonić R, Borčić J.

Faculty of Medicine, School of Dental Medicine,
Rijeka, Croatia

The aetiology of temporomandibular disorders (TMD) remains controversial. The role of bruxism is still under discussion.

The objective of this investigation was to determine the effect of bruxism on the function of the stomatognathic system.

A group of 46 bruxers, aged from 24-52 years ($x = 35,03 \pm 6,92$) was examined. The control group consisted of 50 nonbruxers aged from 25-51 years ($x = 37,24 \pm 6,37$) bruxism was assessed by a questionnaire and clinical examination. A precise calliper was used to measure jaw movement. Maximal opening, right and left laterotrusions, and maximal protrusion were measured.

The mean value of maximal opening in the bruxers group was $48,51 \pm 5,01$ mm, and in the nonbruxers group

$49,76 \pm 6,92$ mm. Ther mean value of maximal right laterotrusions in the bruxers group was $10,04 \pm 2,51$ mm, and of left laterotrusions $9,74 \pm 2,50$ mm compared to the nonbruxers group where the mean value of right laterotrusions was $10,31 \pm 2,47$ mm, and left laterotrusions $10,33 \pm 2,30$ mm. The mean value of maximal protrusion in the bruxers group was $9,53 \pm 1,97$ mm, while in the nonbruxers group it was $10,81 \pm 2,29$ mm. Pearson χ^2 test analysis shows statistically significant difference ($p < 0,05$) between the groups only in relation to the maximal protrusion ($t = 2,93$, $p = 0,0004$).

The results of this study suggest that bruxism may only have a limited influence on mandibular mobility.

Interdisciplinarni pristup liječenju mandibularnoga prognatizma Prikaz tijeka liječenja

Muretić Ž¹, Uglešić V², Jokić D.²

¹Zavod za ortodonciju, Stomatološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, Hrvatska

²Klinika za kirurgiju lica, čeljusti i usta, Klinička bolnica Dubrava, Zagreb, Hrvatska

E-mail: želimir.muretic@sfzg.hr

Skeletno ortodontske anomalije, kao i one koje imaju naglašenu skeletnu komponentu, znatan su problem s gledišta liječenja. Rendgenkefalometrijski postupci predviđanja kraniofacijalnoga rasta primjenom longitudinalnih studija nisu pouzdani jer je krivulja rasta individualna s nepredvidivim vektorom i dinamikom, pri čemu je najvažnije predvidjeti intenzitet varijabilnoga pubertetskoga poticaja rasta. Zbog toga se događa da se planirani tijek konvencionalnog ortodontskog liječenja ponekad mora mijenjati i predvidjeti kirurško rješenje.

Pacijentica Zavoda za ortodonciju, Stomatološkog fakulteta u Zagrebu počela je liječenjem u 9. godini, u doba mješovite denticije, kada su se tek naslućivali elementi mandibularnoga prognatizma. U višegodišnjem liječenju primjenjeni su bionator i aktivne ploče. No usprkos dobroj suradnji u vrijeme puberteta, značajnom akceleracijom kondilarnoga rasta klinička slika je pogoršana i postavljena je dijagnoza mandibularni prognatizam. Predviđen je kirurški zahvat te je ortodontsko liječenje usmjereno na uklanjanje elemenata dentoalveolarne kompenzacije i učinaka dotadašnjeg liječenja. Primjenom fiksнog aparata